

Мл. Исаевъ

Предъ пролѣтъ

Бѣгай, коню вихрогоню,
презъ полетата надлѣжъ,
и копитата да ронятъ
жарки искри като дѣждъ!

Подъ нозетъ ти игриви
да се пука тоя ледъ —
хваналъ здраво твойтъ гриви,
азъ съмъ устременъ напредъ!

Ей подъ мене бий отъ радость
твойто пламенно сърдце,
като мойто то е младо —
бързо ще ни отнесе! —

Тамъ, кждето отъ нивята
топли пари днесъ димятъ,
и гърдитъ на земята
дишатъ като жива плѣтъ.

Бѣгай, коню вихрогоню,
мой другарю хвѣрковатъ —
кой би могълъ да догони
устрема ни — смѣлъ и младъ?